

KATOLICKÁ TEOLOGICKÁ
FAKULTA
Univerzita Karlova

V Praze dne 16. 4. 2025

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

obracím se na Vás v reakci na dopis, který mi byl v pondělí 14. 4. 2025 adresován – stejně jako paní rektorce UK a Velkému kancléři KTF.

Nejprve mi dovoluji, abych vyjádřil upřímné poděkování Vám všem, kdo se v této obtížné době nenecháváte strhnout nátlakem ani kolektivní euforií v záplavě veřejných prohlášení a stovek stanovisek na sociálních sítích vzhledem k naší fakultě. U každého člověka si vážím odvahy v takové situaci zůstat sám sebou.

Dále chci ujistit svou lidskou blízkostí všechny, kteří z různých důvodů připojili svůj podpis k uvedenému Prohlášení. Mám pro to pochopení a respektuji potřebu každého vyjádřit své pocity a obavy. Já osobně – a věřím, že mluvím i za své spolupracovníky v kolegiu – zcela podepisuji odmítnutí falešného příběhu o dvou zneprátených stranách. Je mi naprosto cizí a nikdy jsem tento scénář neuplatňoval a uplatňovat nebudu.

Jasně tu chci říci jedno: když jsem byl Akademickým senátem fakulty zvolen za děkana, přijal jsem tuto odpovědnost pro dobro celku – s plným respektem k funkci, ale také navzdory některým, kteří by o dění na fakultě nejraději rozhodovali zvenčí a svým vlivem do ní vnášeli své představy, jež jsou většinou naší akademické komunitě cizí.

Při přehlednutí svého pětaticetiletého působení na KTF mi připadá zvláštní, že tato naše malá škola se stává opakovaně terčem neutuchající aktivity lidí, pro které mnohdy není opravdovým pracovním domovem. Obecná lidská zkušenost říká, že u sebe doma si nikdo válku nezačíná. Je mi proto líto, že s odmítáním falešného příběhu o dvou zneprátených stranách se tu současně formovala a formuje opozice vůči nezbytným konstruktivním krokům pro budoucí dobro fakulty. Je politováníhodné, že energii vynaloženou na tyto aktivity nevěnujeme raději budování své odbornosti, kvality výuky nebo kultivování pracovního prostředí. Deklaracemi se tvůrčího a kolegiálního prostředí nedosáhne. Navíc je mi líto, že k polarizovanému názoru jsou v závěru Prohlášení nepřímo nuceni ti, kteří s ním nemají nic společného.

K čemu je volání po etice, pokud někteří současně šíří ve veřejném prostoru přímé nebo za náznaky neuměle skryté osobní útoky a očerňují instituci, která nás všechny živí a která by měla být naším společným úkolem?

Chápu, že moje kroky lze interpretovat různě. Přesto mě překvapilo, že předsedkyně odborové organizace, která tolik času tráví kritikou fakulty a osvojuje si pozici v čele její „stínové vlády“ (například tím, že se vkládá do soudního sporu mezi mnou a univerzitou), se vůbec nezajímá o zvýšení mezd, ba co víc, má snahu mi ve zvyšování bránit! Toto by mi opravdu nepřišlo nikdy na mysl: děkan je odbory kritizován za to, že zaměstnanci dostanou lépe zapláceno – navíc v souladu se mzdovou strategií vedení UK. V ní se nepočítá s povinným zvyšováním mezd technicko-hospodářských pracovníků. Současné vedení ovšem v souladu s mým děkanským programem na ně pamatuje, protože jsem si vědom, že důstojné materiální podmínky všech přispívají k vzájemnému respektu a spolupráci.

Požadavkům na zajištění výuky a stability studijních programů odpovídají výběrová řízení, která k tomu směřují podle potřeb, jež se ukázaly už po mém nástupu do funkce. Vzhledem k celkové finanční situaci fakulty mohou být realizovány jen v úvazkovém objemu výrazně nižším, aby v současné době nebyly ohroženy situací vynucené úspory.

Dovolte, abych se vymezil proti tvrzení, že rozhodnutí nezávislého soudu otevřelo prostor zvůli na fakultě. Jestliže byly dočasně (do definitivního rozhodnutí) potvrzeny děkanovy pravomoci, byl mu tím vrácen mandát vyplývající z volby, který je uskutečňován podle platných zákonů a předpisů. K tomu chci jen zopakovat, co už jsem několikrát prohlásil: pro dobro fakulty jako její děkan budu vykonávat svá práva i povinnosti nadále s klidem, respektem k tradici fakulty, jejím hodnotám a poslání. Mám úctu k těm, kteří tuto odpovědnost nesli přede mnou a přispívali tak k budování státnosti a kultury v naší zemi s významným zahraničním přesahem. Současně s odkazem na slova Velkého kancléře mi jde o to, aby studenti měli umožněno setkávat se s Kristem a svobodně vést dialog a nalézat pravdu jak v řádu přirozeném, tak v oblasti víry.

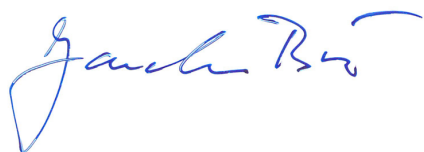
Nebudu soutěžit v počtu otevřených dopisů ani v počtu lajků na sociálních sítích. Dávám přednost osobnímu setkání ke konstruktivní diskusi. Proto mě zamrzelo, že prostor s otevřenými dveřmi v pravidelných týdenních intervalech nebyl dostatečně využíván a vedle toho je mi vytýkán nedostatek dialogu z mé strany. Místo krátkodobé popularity na sítích hodlám dál dělat to, co mi přísluší: vést tuto fakultu jako prostor akademické kvality, otevřenosti a dialogu a chránit její dobré jméno.

Fakulta přece není aréna. Fakulta je společenství lidí, kteří mají společný cíl: vzdělávat, kultivovat a růst. Chci Vás všechny místo jalové konfrontace upřímně pozvat k hledání plodné spolupráce.

Vím, že většině z Vás – chtěl bych vyslovit přesvědčení, že Vám všem – jde o dobro fakulty. Rád bych Vás tedy pozval na zmíněnou cestu plodné spolupráce. Dovolím si Vás bez jakéhokoli rétorického patosu vyzvat: spojme se v tomto dobré díle. Dveře na děkanátu zůstávají otevřené každému, kdo chce vést věcnou a konstruktivní debatu.

Děkuji Vám všem, kdo tuto cestu hledáte a jdete po ní se mnou. Jsme odhodlaní a je nás většina.

S úctou

Jaroslav Brož

děkan